

MINISTERIET FOR FAMILIE-
OG FORBRUGERANLIGGENDER
Fødevarestyrelsen

Summarisk samrådstale - 22. februar 2006

KONTOR FOR JURA
OG INTERNATIONAL KOORDINATION

**Summarisk samrådstale - genoptagelse af samråd vedr. spørgsmål Å og AA
Dyreværnslovens § 20 - dyrlægers anmeldepligt**

Det talte ord gælder.

Spørgsmål Å:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor embedsdyrlæger, der udfører kødkontrol, ikke uden ledelsens accept og godkendelse kan anmelde dyreværnssager til myndighederne?”

Spørgsmål AA:

”Vil ministeren redegøre for hvorledes den enkelte dyrlæges forpligtelse i henhold til dyreværnslovens § 20 harmonerer med, at en embedsdyrlæge, der udfører kødkontrol, ikke uden ledelsens accept og godkendelse kan anmelde dyreværnssager til myndighederne?”

---o0o---

**Fødevarestyrelsens udmelding vedr. embeds-
dyrlæger**

Som aftalt på samrådet den 1. februar 2006 vil jeg kort gentage hovedpointerne fra talen vedr. spørgsmål Å og AA.

Samrådsspørgsmålene relaterer sig til et brev fra Fødevarestyrelsen til en embedsdyrlæge i kødkontrollen på et slagteri. Styrelsen har i brevet bl.a. tilkendegivet, at en embedsdyrlæge, ligesom andre offentligt ansatte, er forpligtet til at udføre sine arbejdsopgaver i overensstemmelse med de instrukser og retningslinier, som gives generelt og konkret, da embedsdyrlægen ikke handler som enkeltperson, men på styrelsens vegne.

Baggrunden for Fødevarestyrelsens udmelding

Fødevarestyrelsens udmelding er forårsaget af en konkret sag i kødkontrollen på et konkret slagteri. På det pågældende slagteri konstaterede chefembedsdyrlægen, at der var stor forskel på, hvornår de enkelte embedsdyrlæger skred til politianmeldelse på grund af uforsvarlig behandling af dyr.

For at få udviklet en ensartet praksis og for at sikre anmeldelse af de rigtige dyreværnsager traf chefembedsdyrlægen bestemmelse om, at alle anmeldelsessager skulle forelægges chefembedsdyrlægen eller afdelingsdyrlægen til kvalitetssikring, inden fremsendelse til politiet.

Indholdet af Fødevarestyrelsens brev

Brevet indeholder Fødevarestyrelsens bemærkninger hertil, og efter styrelsens opfattelse indeholder brevet ikke nye retningslinier, men præciserer gældende retningslinier.

Fødevarestyrelsen har mange gange udsendt generelle instruktioner til fødevareregionerne om, hvordan de enkelte embedsdyrlæger skal vurdere konkrete sager i relation til dyreværnsloven. Fx har Fødevarestyrelsen udsendt meget præcise retningslinier for, hvornår der i forbindelse med konstatering af et skuldarsår er tale uforvarselig behandling af dyr.

Efter Fødevarestyrelsens opfattelse er disse generelle retningslinier af afgørende betydning for styrelsens bestræbelser på at sikre ensartethed i sagsbehandlingen på landsplan, og styrelsen har derfor både ret og pligt til at udstikke sådanne retningslinier. Fødevarestyrelsens opfattelse er følgende:

- Styrelsen har som myndighed en forpligtelse til at sikre, at *alle* overtrædelser af dyreværnsloven anmeldes. Man ville kunne bebrejde styrelsen, hvis en embedsdyrlæge aldrig eller kun i særligt alvorlige tilfælde foretog politianmeldelse af dyreværnssager, fordi embedsdyrlægen havde en meget restriktiv opfattelse af, hvornår et dyr blev behandlet uforvarsligt.

- Omvendt har styrelsen også en forpligtelse til at sikre, at der kun sker velunderbyggede politianmeldelser. Baggrunden herfor er *dels* hensynet til den enkelte dyreejers eller transportørs retssikkerhed, *dels* hensynet til at undgå unødigt trætte af retssystemet og dermed uhensigtsmæssig brug af samfundsmæssige ressourcer.

Det bemærkes, at det langt fra er alle embedsdyrlæger i kødkontrollen, der skal have ledelsens accept af konkrete anmeldelser i dyreværnssager. Chefembedsdyrlægen på den enkelte arbejdsplads har en forpligtelse til at sikre ensartethed i sagsbehandlingen og overholdelse af generelle retningslinier. Og chefembedsdyrlægen vurderer konkret, hvilke instrumenter der er behov for i denne forbindelse.

Rationalet bag Fødevarestyrelsens udmelding

Rationalet bag Fødevarestyrelsens brev er, at styrelsen kun vanskeligt ville kunne leve op til de grundlæggende krav om ensartethed og retssikkerhed, der stilles til en kontrolmyndighed, hvis ikke der var adgang til at udstikke generelle og konkrete retningslinier.

Afslutning

Som nævnt har Dyrlægeforeningen rettet henvendelse til justitsministeren for at få dennes stillingtagen til indholdet og rækkevidden af dyreværnslovens § 20.

I det omfang justitsministerens svar skulle give behov for at ændre Fødevarestyrelsens administration, vil dette naturligvis ske.